

Lilsvær, jeg vilde komme med. Jeg skal ikke paany begynde en Diskussion med det ærede Medlem om dette Lovforslag; Diskussionen var livlig nok forrige Gang. Det glæder mig, at vi denne Gang ere saa fuldstændig enige om, at Ingen af os er ganske tilfreds med § 5; men det er rigtigt nok fra fuldstændig modsatte Synspunkter, at vi ere enige.

Hauerslev: Hvad den sidste ærede Taler sluttede med, maa jeg strax gjøre en Bemærkning til, idet jeg er godt fornøjet med § 5, saaledes som den nu er affattet. Da jeg første Gang læste Lovforslaget igjennem, troede jeg, at det var fuldstændig ordlydende med det Forslag, der i næstforrige Samling kom fra Folkethinget, men jeg opdagede naturligtvis snart, at der manglede en Paragraf. Jeg troede først, at den var falden ud i Trykkeriet; men da denne Paragraf havde en virkelig Betydning, kunde jeg nok tænke mig, at det ikke var gaaet saaledes til. Ikke desto mindre er jeg den høitærede Justitsminister meget taknemmelig for det foreliggende Forslag, og ikke mindre vel stemt er jeg mod den ærede tidligere Ordfører i Sagen (Drenbøll), fordi han har tiltraadt det; thi det giver mig Haab om, at vi ville kunne faae Loven ud i en Skikkelse, som vi vel nok alle ville synes godt om, idet den dog altid er et stort Fremskridt i Sammenligning med det Bestaaende. Den ubeladte Paragraf har imidlertid for mig saa stor en Betydning, at jeg maa forbeholde mig ved 2den Behandling at stille Forslag om dens Gjenoptagelse. Det nemlig, som for mig er Hovedpunktet ved Forligssæsenet, er, at det personlige Møde bliver saa fuldt som muligt, og Forfællene mellem det Bestaaende og Indholdet af den ubeladte Paragraf er nu, at det ifølge denne Paragraf gjordes til Pligt for Retten at paatale Undladelse af personligt Møde, undersøge Grunden til Udeblivelsen og muligen idømme Mulkt derfor. Jeg kan heller ikke skjønne, at den Wenpe, som derved kunde fremkomme, vilde være saa overmaade stor for Rettens Betjente, at man af den Grund ikke skulde optage Paragrafen. Jeg maa derfor meget bede det høie Thing om at skjænke dette Spørgsmaal sin fornyede Overveelse, og muligen kunde denne Overveelse da bevirke, at min Betragtning af den nævnte Paragraf fandt Gjenklang her i Salen.

Schlegel: Jeg vil kun tillade mig at udtale, at jeg i det Hele kan slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, idet jeg tror, at det indeholder væsentlige Forbedringer i den bestaaende Lovgivning. De Forandringer, som ere foretagne, siden Lovforslaget i forrige Samling forlod dette Thing, ere ikke af en saadan Betydning, at de for mig kunde indeholde en Grund til at modsætte mig Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger. Særlig vil jeg sige, at den

Omstændighed, at man nu har indskrænket Forbudet imod Sagførernes Møde ved Forligskommissionerne og ved Retterne til kun at gjælde udenfor Kjøbenhavn, ikke for mig indeholder nogen Betænelighed, da jeg maa tilstaa, at Forholdene udenfor Kjøbenhavn ikke ere mig saa bekendte som i Kjøbenhavn, og da der under forrige Samling fremkom mange Udtalelser, som gjorde det virkelig tvivlsomt, om det var heldigt at tillade Sagførere at møde under Forligsmæglingen ude i Landet. Jeg beklager ganske vist, at man har ubeladt den ene Paragraf, hvorefter Forligskommissionerne ikke længere skulde have Ret til at udsætte Sagen, naar en mødende Part gjorde Indsigelse derimod, fordi jeg tror, at det var en rigtig Bestemmelse; men Ilkstanden bliver jo allsaa i saa Henseende den bestaaende, og Forslaget indeholder i Øvrigt saa meget Godt, at jeg selvfølgelig ikke kan have Noget imod det, fordi det lader en enkelt Tilstand blive uforandret. Der næst ønskede jeg at udtale, at det har glædet mig særdeles, at Forslaget har ubeladt den Paragraf, som blev indsat af Folkethinget, og som flere ærede Talere nu have udtalt sig om. En saadan Paragraf vilde efter min Mening paalægge Parterne en utaalelig Byrde og vilde indeholde et Tilbagekridt fra det, vi nu have kjendt i saa mange Aar. Jeg vilde ubetinget modsætte mig, at en saadan Paragraf blev optagen, og blev den optagen, vilde jeg have stor Betænelighed ved at stemme for Lovforslaget.

Drenbøll: Det var blot et Par Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at rette til det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Hauerslev), Bemærkninger, der gaa i samme Retning som den, hvori den ærede sidste Taler udtalte sig. Mine Betragtninger af den omtalte Paragraf falde nemlig sammen med dette ærede Medlems; men jeg skal ikke komme ind paa dette Punkt, eftersom det jo egentlig ikke ligger for her i dette Dieblit. Jeg skal kun sige, at, da jeg før tillod mig at opfordre det ærede Thing til at vedtage Lovforslaget aldeles uforandret, saa var det min Opsatielse, at man, for at faae Noget ført igjennem, gjenfidsigt maatte slaa Noget af paa sine Forbringere; men det lader ikke til, at den ærede næstsidste Taler ser Sagen fra den Side. Skulle vi imidlertid til at begynde en ny Forhandling og en ny Kamp om dette Lovforslag, saa forbeholder jeg mig at optage mine tidligere Forslag og føler mig altsaa ikke bunden til, hvad der nu foreligger; men det forekommer mig rigtig nok, at naar Landstinget nu gaar ind paa Alt, hvad der ellers i denne Sag er kommet fra Folkethinget, saa kunde man vel se bort fra det omhandlede Punkt, som man jo ganske vist ogsaa kunde have medtaget, hvis man fandt det rigtigt, men som jeg for mit Vedkommende finder saa desperat, at jeg ligesom den sidste ærede Taler